

804 6

SG: 5982
13.12.2017

Nr.4347/LOV 06.12.2017

STIMATE DOMNULE SENATOR,

Nr. 12711/M.R.P.
Data. 11.12.2017

30.10.

Referitor la interpelarea dumneavoastră, formulată în ședința Senatului din data de 30.10.2017, având ca obiect "Protecția socială a artiștilor", vă comunic următoarele:

Sistemul public de pensii se organizează și funcționează având ca principiu de bază principiul contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice, participante la sistemul public, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se pe temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite.

În conformitate cu prevederile art. 3 și 9 din *Legea nr.3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială*, în vigoare până la data de 01.04.2001, vechimea în muncă ce se lua în considerare la stabilirea pensiilor pentru munca depusă era timpul cât o persoană a fost încadrată în baza unui *contract de muncă* și pentru care unitățile *au depus contribuția* prevăzută de lege *la fondul de asigurări sociale de stat*. Începând cu 1 aprilie 2001, în sistemul public stagiu de cotizare se constituie din însumarea perioadelor pentru care s-a datorat contribuția la bugetul asigurărilor sociale de stat de către angajator și asigurat.

Stagiul de cotizare este definit ca fiind perioada de timp pentru care s-au datorat contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii, precum și cea pentru care asigurații cu declarație individuală de asigurare sau contract de asigurare socială au datorat și plătit contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii.

Pentru ca o persoană să realizeze vechime în muncă/stagiu de cotizare era necesar să desfășoare activități profesionale iar pentru veniturile încasate să fie achitata contribuțile de asigurări sociale de stat.

Prin urmare, regula în aceste situații o reprezintă activitatea profesională excepția fiind asigurarea facultativă în baza unui contract de asigurare, reglementare introdusă

DOMNULUI DEPUTAT ALEXANDRESCU VLAD-TUDOR

**MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE**

pentru prima dată prin Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și menținută și în Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

Exercițiul dreptului la pensie este condiționat de dobândirea calității de asigurat și plata contribuției de asigurări sociale, persoanele asigurate fiind obligate să achite o contribuție calculată în raport de nivelul veniturilor realizate către bugetul asigurărilor sociale de stat.

Potrivit prevederilor Legii nr.263/2010, modificată și completată, cuantumul pensiei se determină prin înmulțirea punctajului mediu anual realizat de asigurat cu valoarea unui punct de pensie. Punctajul mediu anual realizat de asigurat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale asiguratului la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare, stabilit pentru fiecare asigurat în raport de data nașterii.

Punctajul anual al asiguratului se determină prin împărțirea la 12 a punctajului rezultat în anul respectiv din însumarea numărului de puncte realizat în fiecare lună. Numărul de puncte realizat în fiecare lună se calculează prin raportarea câștigului brut lunar individual, inclusiv sporurile și adaosurile, sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale, la salariul mediu brut lunar din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică . Punctajul mediu anual realizat de asigurat în perioada de cotizare se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale realizate de asigurat în perioada de cotizare la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare.

Acest mod de stabilire a punctajului mediu anual permite realizarea unui înalt grad de individualizare a drepturilor de pensie generate și reflectarea în cuantumul pensiei a nivelului de participare a fiecărui la sistem, prin contribuțiile de asigurări sociale plătite, ca procent din câștigurile realizate.

Cuantumul pensiei este influențat direct de perioada de cotizare din sistemul public și de veniturile pentru care s-au plătit contribuțiile de asigurări sociale în această perioadă. Legea nr.109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România, cu modificările și completările ulterioare, reglementează dreptul la indemnizație al artiștilor interpreți sau executanți, cetăteni

**MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE**

români, care au desfășurat activitate artistic-interpretativă *în regim de liber-profesionist* în perioada 1 ianuarie 1950 - 27 septembrie 1999 pe teritoriul României sau în străinătate.

În conformitate cu dispozițiile art.6 alin.(1) din Legea nr.109/2005, atestarea calității de beneficiar al indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți și stabilirea perioadei de activitate artistic-interpretativă se fac la cererea artistului liber-profesionist interesat, pe baza documentelor oficiale eliberate de către Societatea Română de Radiodifuziune, Societatea Română de Televiziune, ARTEXIM, ELECTRECORD, precum și de către orice altă persoană juridică de drept public sau privat, la care artiștii interpreți sau executanți liber-profesioniști *au prestat activități artistic-interpretative în regim de colaborare*.

Artiștii interpreți liber-profesioniști nu au desfășurat activitate în baza unui contract de muncă ci doar în calitate de colaboratori ai instituțiilor culturale de stat.

În calitate de colaboratori, artiștilor interpreți liber-profesioniști nu li se reținea și vira contribuția de asigurări sociale. Pentru această categorie s-a reținut doar impozitul raportat la venitul rezultat din colaborările în regim de liber-profesioniști, și ca urmare nu pot beneficia de pensie din sistemul public.

Această indemnizație se acordă artiștilor interpreți sau executanți liber-profesioniști care îndeplinesc o serie de condiții minime, respectiv au vîrsta standard de pensionare, au un stagiu în activitatea artistică de minim 10 ani ca liber-profesioniști și realizează venituri nete lunare sub nivelul pensiei medii pentru limită de vîrstă și vechime completă.

Precizăm că, indemnizațiile acordate în baza Legii nr. 109/2005 sunt prestații sociale compensatorii necontributive, suportate din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

Pentru perioada la care se face referire, acordarea „ajutorului de șomaj”, respectiv a „indemnizației pentru șomaj” s-a realizat și, respectiv, se realizează pe baza a două acte normative:

➤ *Legea nr. 1 din 7 ianuarie 1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională*, în prezent abrogată, și *Legea nr. 76 din 16 ianuarie 2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în prezent*.

În conformitate cu *Legea nr. 1 din 7 ianuarie 1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională*, republicată, erau assimilate

**MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE**

șomerilor și beneficiau de plata ajutorului de șomaj inclusiv persoanele fizice autorizate să presteze o activitate individuală și membrii asociațiilor familiale care își desfășurau activitatea în temeiul Decretului-lege nr. 54/1990, dacă îndeplineau condiția de a fi contribuit la constituirea fondului pentru plata ajutorului de șomaj pe o perioadă de 12 luni în ultimii 2 ani anteriori înregistrării cererii, în situația în care și-au încheiat activitatea renunțând la autorizația de funcționare. (Art. 2 alin. (4))

În ceea ce privește constituirea fondului pentru plata ajutorului de șomaj, acesta se alcătuia din următoarele surse:

- o cotă de 5% aplicată asupra fondului de salarii realizat lunar, în valoare brută, de persoanele fizice și juridice române și străine cu sediul în România, care angajează personal român, precum și din veniturile declarate în contractele de asigurări sociale de către persoanele fizice autorizate să presteze o activitate individuală și asociațiile familiale care își desfășurau activitatea în temeiul Decretului-lege nr. 54/1990;
- o contribuție de 1% din salariul de bază lunar de încadrare brut, plătită de salariații persoanelor fizice și juridice prevăzute la lit. a);
- o contribuție de 1% din venitul lunar în valoare brută, obținut din munca prestată de către membrii cooperăției;
- o subvenție de la bugetul de stat pentru completarea fondului, în caz că sursele de la lit. a), b) și c) nu acoperă plățile datorate (Art. 22).

Începând cu luna martie 2002 a intrat în vigoare Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 5, pct. VI al Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în prezent, calitatea de „asigurat” în sistemul asigurărilor pentru șomaj este deținută de persoana fizică ce realizează venituri, potrivit legii, și pentru care angajatorul este obligat să rețină și să plătească contribuția individuală de asigurări pentru șomaj, precum și persoana care se asigură prin încheierea unui contract de asigurare pentru șomaj.

Art. 17 alin. (1) prevede faptul că în vederea stabilirii dreptului de indemnizație de șomaj, șomerii, așa cum sunt definiți de lege, sunt persoanele care se pot găsi în una dintre următoarele situații:

**MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE**

- "a) le-au închetat raporturile de muncă din motive neimputabile lor;
- b) le-au închetat raporturile de serviciu din motive neimputabile lor;
- c) le-a închetat mandatul pentru care au fost numiți sau aleși, dacă anterior nu au fost încadrați în muncă sau dacă reluarea activității nu mai este posibilă din cauza închetării definitive a activității angajatorului;
- d) *** Abrogată;
- e) le-a închetat raportul de muncă în calitate de membru cooperator, din motive neimputabile lor;
- f) au încheiat contract de asigurare pentru șomaj și nu realizează venituri sau realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință, în vigoare;
- g) au închetat activitatea ca urmare a pensionării pentru invaliditate și care, ulterior, au redobândit capacitatea de muncă și nu au reușit să se încadreze în muncă;
- h) le-au închetat raporturile de muncă sau de serviciu din motive neimputabile lor, în perioada de suspendare a acestora, potrivit legii;
- i) *** Abrogată;
- j) reintegrarea în muncă, dispusă prin hotărâre judecătorească definitivă, nu mai este posibilă la unitățile la care au fost încadrate în muncă anterior, din cauza închetării definitive a activității, sau la unitățile care au preluat patrimoniul acestora;
- k) le-a închetat activitatea desfășurată exclusiv în baza unui raport juridic, altul decât cel de natura celor prevăzute la lit. a) - e), g) și h), în considerarea căruia s-a datorat, potrivit legii, contribuția individuală de asigurări pentru șomaj."

Art. 19 stabilește că, în sistemul asigurărilor pentru șomaj sunt asigurate **obligatoriu**, prin efectul legii:

- persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă sau pe bază de contract de muncă temporară, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari;
- funcționarii publici și alte persoane care desfășoară activități pe baza actului de numire;
- persoanele care își desfășoară activitatea în funcții elective sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului;
- persoanele care au raport de muncă în calitate de membru cooperator;

**MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE**

- alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii și care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) - e), în condițiile în care pentru aceste persoane asupra veniturilor respective există obligația, potrivit legii, de plată a contribuției de asigurări pentru șomaj.

În continuare, art. 20 prevede că în sistemul asigurărilor pentru șomaj se pot asigura, în condițiile legii, următoarele categorii de persoane:

- "a) *asociat unic, asociați;*
- b) *administratori care au încheiat contracte potrivit legii;*
- c) *persoane fizice autorizate, întreprinzători persoane fizice, titulari ai întreprinderilor individuale, precum și membrii întreprinderilor familiale;*
- d) *cetăteni români care lucrează în străinătate, conform legii;*
- e) *alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii și care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) - d.)."*

În conformitate cu art. 34 alin.(1) șomerii prevăzuți la art. 17 alin. (1) beneficiază de indemnizație de șomaj dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) au un stagiu de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii;
- b) *nu realizează venituri sau realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință, în vigoare;*
- c) nu îndeplinesc condițiile de pensionare, conform legii;
- d) sunt înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, reședința, dacă au avut ultimul loc de muncă ori au realizat venituri în acea localitate.

Art. 22 prevede că persoanele prevăzute la art. 20 pot încheia contract de asigurare pentru șomaj cu agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, reședința, dacă au cel puțin vîrstă de 18 ani și sunt asigurate în sistemul public de pensii și în sistemul asigurărilor sociale de sănătate.

Venitul lunar pentru care se asigură persoanele prevăzute la art. 20 nu poate fi mai mic decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit potrivit legii, și mai mare decât echivalentul a de 5 ori câștigul salarial mediu brut, stabilit potrivit legii, în vigoare în luna pentru care se plătește contribuția de asigurare pentru șomaj.

**MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE**

Art. 28 stabilește că persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru șomaj au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra venitului lunar declarat în contractul de asigurare pentru șomaj. În continuare, art. 29 stipulează faptul că această cotă reprezintă suma contribuțiilor de asigurări sociale pentru șomaj, contribuții care se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și se pot modifica „în funcție de necesarul de resurse pentru acoperirea cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru șomaj, prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.”

Precizăm faptul că, potrivit Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în prezent, cotele de contribuții de asigurări pentru șomaj sunt următoarele:

- a) 0,5 % pentru contribuția individuală;
- b) 0,5 % pentru contribuția datorată de angajator.

De asemenea este important de menționat faptul că până la data intrării în vigoare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, respectiv data de 1 martie 2002, vechimea în muncă recunoscută pentru stabilirea drepturilor de șomaj prevăzute de Legea nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată, cu modificările ulterioare, se asimilează cu stagiul de cotizare.

Dovada vechimii în muncă se face cu carnetul de muncă sau cu alte acte prevăzute de lege. Certificarea stagiului de cotizare realizat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 76/2002 se face de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă (cf. art. 36 al Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare).

În înțelesul Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, stagiul de cotizare reprezintă perioada de timp pentru care s-au datorat contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii, precum și cea pentru care asigurații cu declarație individuală de asigurare sau contract de asigurare socială au datorat și plătit contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii.

Potrivit dispozițiilor art. 3 și art. 9 din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 01.04.2001, vechimea în muncă ce se lăsa în considerare la stabilirea pensiilor pentru muncă depusă reprezinta timpul cât o persoană a fost încadrată în baza

**MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE**

unui contract de muncă și pentru care unitățile sociale au depus contribuția prevăzută de lege, la fondul de asigurări sociale de stat.

În cazul persoanelor care au desfășurat activitate artistică și au contribuit la sisteme de pensii distincte ale sistemului public, se consideră vechimea în muncă și perioada de la data debutului artistic și până la integrarea acestora în sistemul asigurărilor sociale de stat.

Conform prevederilor art. 16 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, constituie stagiu de cotizare în sistemul public de pensii:

- a) vechimea în muncă recunoscută pentru stabilirea pensiilor până la data de 1 aprilie 2001;
- c) perioada cuprinsă între 1 aprilie 2001 și data intrării în vigoare a legii, în care persoanele au fost asigurate în baza Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, constituie stagiu de cotizare și perioada suplimentară la vechimea în muncă acordată în baza legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001 pentru perioadele realizate în grupa I, a II-a.

În conformitate cu prevederile art. 49 din Legea nr. 263/2010:

(1) În sistemul public de pensii se asimilează stagiu de cotizare și perioadele necontributive, denumite perioade asimilate, în care asiguratul:

- a) a beneficiat de pensie de invaliditate;
- b) a urmat cursurile de zi ale învățământului universitar, organizat potrivit legii, pe durata normală a studiilor respective, cu condiția absolvirii acestora cu diplomă;
- c) a satisfăcut serviciul militar ca militar în termen sau militar cu termen redus, pe durata legal stabilită, a fost concentrat, mobilizat sau în prizonierat;
- d) a beneficiat, în perioada 1 aprilie 2001 - 1 ianuarie 2006 de indemnizații de asigurări sociale, acordate potrivit legii;
- e) a beneficiat, începând cu data de 1 ianuarie 2005, de concediu pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de accident de muncă și boli profesionale;
- f) a beneficiat, începând cu data de 1 ianuarie 2006, de concediu pentru creșterea copilului în vîrstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani;
- g) a fost elev al unei școli militare/școli de agenți de poliție sau student al unei instituții de învățământ din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională pentru formarea cadrelor militare, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, cu excepția liceului militar.

**MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE**

(2) Asigurații care au absolvit mai multe instituții de învățământ superior, conform prevederilor alin. (1) lit. b), beneficiază de asimilarea, ca stagiu de cotizare, a unei singure perioade de studii, la alegere.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) beneficiază de perioadele asimilate dacă în aceste perioade nu au realizat stagii de cotizare în condițiile legii.”

Potrivit dispozițiilor art. 96 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, „(1) Punctajul anual al asiguratului se determină prin împărțirea la 12 a sumei punctajelor lunare realizate în anul calendaristic respectiv.

(2) Punctajul lunar se calculează prin raportarea câștigului salarial brut/solda brută sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale, la câștigul salarial mediu brut din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică.”

Prin urmare, pentru a se obține un punctaj anual, suma punctajelor lunare realizate în decursul unui an calendaristic se împarte la 12, respectiv la numărul lunilor dintr-un an.

Potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, persoanele juridice sau fizice, denumite angajatori, la care își desfășoară activitatea asigurații sistemului public de pensii, sunt obligate să întocmească și să depună declarația privind evidența nominală a asiguraților și a obligaților de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat, denumită declarația nominală de asigurare.

Conform art. 6 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, se pot asigura în sistemul public de pensii, pe bază de **contract de asigurare socială**, în condițiile prezentei legi, avocații, notarii, personalul clerical și cel asimilat din cadrul cultelor recunoscute prin lege, neintegrate în sistemul public, precum și orice persoană care dorește să se asigure, respectiv să își completeze venitul asigurat.

De asemenea, potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, persoanele care desfășoară activități independente, asigurate obligatoriu prin efectul legii în sistemul public de pensii, sunt obligate să se asigure pe baza **declarației individuale de asigurare**.

Pentru perioadele ulterioare datei de 31 martie 2001, continuitatea evidenței contribuabilitelor sistemului public se face pe baza declarațiilor nominale de asigurare depuse de angajatori, a declarațiilor individuale de asigurare și a contractelor de asigurare socială.

Legea nr. 109/2005, act normativ cu caracter reparatoriu, reglementează acordarea unei indemnizații lunare pentru artiștii - interpreți care au realizat o perioadă de activitate

**MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE**

artistică în regim de liber - profesionist, de minimum 10 ani, în perioada 1 ianuarie 1950 - 27 septembrie 1999, pe teritoriul României sau în străinătate.

Fiind o lege cu caracter special, care se adresează unei anumite categorii de persoane, respectiv artiștilor liber - profesioniști, modalitatea de constituire a perioadei care face obiectul acestui act normativ, îmbracă o formă atipică, distinctă față de stabilirea stagiului de cotizare în sistemul public de pensii.

În acest sens perioada de vechime necesară pentru acordarea indemnizației lunare se constituie în două modalități :

- prin însumarea anilor calendaristici în care s-a realizat în întregime activitate artistic - interpretativă prin echivalarea activităților conform legii;
- la determinarea perioadei artistic-interpretativă stabilită prin echivalarea activităților conform legii se pot avea în vedere și perioade de vechime în muncă, realizate potrivit legislației anterioară datei de 01.04.2001, dar insuficientă pentru obținerea unei pensii în sistemul public de pensii.

De asemenea, legiuitorul a prevăzut la art. 6 din lege, care sunt documentele oficiale pe care solicitantul dreptului le poate depune pentru atestarea calității de artist-interpret (respectiv documente eliberate de către Societatea Română de Radiodifuziune, Societatea Română de Televiziune, ARTEXIM, ELECTRECORD, precum și de către orice altă persoană juridică de drept public sau privat).

În lipsa sau în completarea documentelor oficiale, dovada activității artistic-interpretative sau a atestării se poate face cu orice mijloc de probă prevăzut de lege, respective afișe, programe, fotografii, articole, cronică, recenzii, declarații notariale, etc.

Totodată, de indemnizația pentru activitatea artistic-interpretativă beneficiază, indiferent de vîrstă, și artiștii interpreți sau executanți liber-profesiști care, urmare a unei boli profesionale, nu au mai putut desfășura activitatea artistică și care dovedesc această situație, precum și faptul că au realizat o perioadă de activitate artistic-interpretativă în regim de liber-profesionist de minimum 5 ani.

Calitatea de beneficiar al Legii nr. 109/2005, republicată, se stabilește de către o comisie care funcționează în cadrul Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

În consecință, considerăm că Legea nr. 109/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este o lege specială cu caracter reparatoriu, în care condițiile de

**MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE**

acordare a dreptului nu sunt restrictive, ci dimpotrivă actul normativ conține reglementări cuprinzătoare în ceea ce privește posibilitatea dovedirii activității artistic-interpretative, atât prin documente oficiale, cât și prin proba cu martori.

Potrivit dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr.118/2012 privind aprobarea Statutului Casei Naționale de Pensii Publice, CNPP prin casele teritoriale de pensii au ca atribuții numai în stabilirea și plata drepturilor prevăzute de legile cu caracter special (printre care și Legea nr. 109/2005).

Evidența persoanelor care realizează venituri din desfășurarea unor activități dependente sau independente se face conform legii, pe baza Codului Numeric Personal și nu având în vedere categoria socio - profesională din care acestea fac parte.

Persoanele care desfășoară activități independente, în situația în care îndeplinesc condițiile de asigurare prevăzute de Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, depun la organul fiscal competent Declarația 600 privind venitul asigurat la sistemul public de pensii. Această declarație fiscală constituie documentul pe baza căruia persoanele în cauză devin asigurate ale sistemu public de pensii, având, conform Legii nr. 263/2010, aceleași drepturi de asigurări sociale ca și toți ceilalți asigurați ai acestui sistem.

În consecință, instituția noastră nu deține evidența persoanelor care obțin venituri din desfășurarea unor activități artistic - interpretative.

Cu deosebită considerație,

LIA-OLGUȚA VASILESCU

MINISTRUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

